

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

আত্ম-সংযম (মিতাচাৰ) সম্পৰ্কে বাইবেলে কি কয়? — দ্য ফাউণ্ডেচন · টুইং'ছ নম্বৰসহ KJV শাস্ত্ৰ

THE FOUNDATION · THE ORIGINAL STUDY, SET IN THE ANCIENT ORDER

মিতাচাৰ — মৌলিক বাইবেলীয় শিক্ষা

খোলা বাক্য

এতিয়া এটা বৰ প্ৰয়োজনীয় বাক্য শুনক। আত্মাৰ ফল হ'ল মেজাজ — গ্ৰীক শব্দটো হ'ল এগক্ৰেটেইয়া (G1466, temperance), ভিতৰৰ শক্তি, নিজকে শাসন কৰাটো। ইয়াৰ অৰ্থ এখন নগৰ জয় কৰা শক্তি নহয়; ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল আত্মাক শাসন কৰা শক্তি। এই অধ্যয়নটোৱে আপোনাৰ আগত দুটা পথ ৰাখিছে। এজন ৰজাক চাওক যিয়ে নিজকে শাসন কৰিব নোৱাৰিছিল: এখন শাক-পাচলিৰ বাগিচাৰ বাবে তেওঁ নিজৰ শয্যাৰ পৰি গৈছিল, মুখ ফিৰাই লৈছিল, আৰু কোনো খাদ্য খাবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল — আৰু শেষত তেওঁ নিজকে বিক্ৰী কৰিছিল। আৰু তেওঁ একমাত্র নহয়। শৌলে লোকসকলক ভয় কৰিছিল। বালামে পাৰিতোষিক ভাল পাইছিল। হবাই দেখিছিল আৰু লৈছিল। দাউদে পথালি পাতি লৈছিল। প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰতকৈ কিছুমান বস্তুক ওপৰত ৰাখিছিল, আৰু প্ৰতিজনে সেইটো লাভ কৰিবৰ বাবে নিজকে দান কৰিছিল। তাৰ পিছত পুত্ৰক চাওক। তেওঁ ভোকাৰ আছিল, আৰু শিলবিলাকক আঙা দিব লোৱা নাছিল। তেওঁ সকলো ৰাজ্য দেখিছিল, আৰু প্ৰণিপাত কৰিব লোৱা নাছিল। তেওঁ অপমানিত হৈছিল, আৰু ঘূৰাই অপমান কৰা নাছিল। যদিও তেওঁ পুত্ৰ আছিল, তেওঁ আঙা পালন কৰিব শিকিছিল। আৰু এইখিনিতেই আপোনাৰ সান্ত্বনা: নিজকে শাসন কৰাটো একমাত্র আপোনাৰ কাম নহয় — ই তেওঁৰ আত্মাৰ ফল, আৰু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী যাতে এটা পলায়নৰ পথ কৰি দিব। ইয়াক অন্বেষণ কৰি চাওক।

এই অধ্যয়নে উত্তৰ দিয়া তিনিটা প্ৰশ্ন:

1. মিতাচাৰিতা কি, আৰু ই ক'ৰ পৰা আহে?
2. আহাৰ আৰু এচোৱে যেনেকৈ নিজকে বিক্ৰী কৰিছিল, সেইদৰে এজন মানুহে কেনেকৈ নিজকে বিক্ৰী কৰে?
3. আত্ম-নিয়ন্ত্ৰণৰ সিদ্ধ উদাহৰণ কোন, আৰু মিতাচাৰে কি উৎপন্ন কৰে?

গ্ৰীক মূল শব্দবোৰ

“সংযম” — G1466 **egkrateia** — আত্ম-সংযম, ইন্দ্ৰিয়-দমন, মিতাচাৰ

আত্মাৰ ফল হৈছে সংযম

“সংযমী” — G1467 **egkrateuomai** — আত্ম-সংযম অনুশীলন কৰিবলৈ, ধৰি ৰাখিবলৈ, মিতব্যয়ী হ'বলৈ

মালিকত্বৰ বাবে যিয়ে যত্ন কৰে, সেই প্ৰতিজন মানুহে সকলো বিষয়তে ইন্দ্ৰিয়দমন কৰে।

“সংযমীভাৱে” — G4996 **sophronos** — সুস্থ মনেৰে, পৰিমিতভাৱে, সংযমেৰে

অনুগ্রহে আমাক এই বৰ্তমান জগতত সংযমেৰে জীৱন-যাপন কৰিবলৈ শিকায়।

“বিক্ৰী কৰা” — **G591 apodidomi** — দিয়া, প্ৰদান কৰা, বিক্ৰী কৰা
এযোৱে এক টুকুৰা মাংসৰ বিনিময়ে তাৰ প্ৰথমোষ্ঠিৰ অধিকাৰ বিক্ৰী কৰিছিল

“নম্ৰ কৰা” — **G5013 tapeinoo** — নিচু কৰা, হীন কৰা, নম্ৰ কৰা
তেওঁ নিজকে নম্ৰ কৰিলে, আৰু মৃত্যুলৈকে বাধ্য হ’ল

“নিন্দা কৰা” — **G3058 loidoreo** — তিৰস্কাৰ কৰিবলৈ, নিন্দা কৰিবলৈ
যেতিয়া তেওঁক গালি পাৰিছিল, তেওঁ পুণৰ গালি নিদিছিল

হিব্ৰু মূল শব্দসমূহ

“বিক্ৰী কৰা” — **H4376 makar** — বিক্ৰি কৰিবলগীয়া, শুকান দিবলগীয়া

তুমি যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কুকৰ্ম কৰিবলৈ নিজকে বিক্ৰী কৰিছা

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — **makar** (H4376, বিক্ৰী কৰা) হৈছে আহাবৰ ওপৰত কোৱা হোৱা শব্দ; **apodidomi** (G591, বিক্ৰী কৰা) হৈছে এচোৰ বিষয়ে লিখা শব্দ। দুটা ভাষা, কিন্তু একেটাই বেপাৰ: এজন মানুহে নিজে বিচৰা বস্তুৰ বাবে নিজকে বিক্ৰী কৰি দিয়ে। মিচাচাৰিতা হৈছে নিজকে ৰক্ষা কৰি ৰখা, যাতে তুমি বিক্ৰী নোহোৱা।)

খোলা নোঙৰ

গালাতীয়া পত্ৰ 5:22-23 কিন্তু আত্মাৰ ফল হ’ল, প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, চিৰসহিষ্ণুতা, দয়া, মঙ্গলভাৱ, বিশ্বাস [**G1466 egkrateia** ■] (23) মৃদুভাব, ইন্দ্ৰিয়-দমন। এইবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই।

সংঘম — আত্মসংঘম — আত্মাৰ ফল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — মন কৰক মিচাচাৰিতাই ক’ত থিয় দিছে: আত্মাৰ ফলৰ মাজত। ই প্ৰথমতে মানুহৰ কাৰ্য নহয়; ই ফল। এগক্ৰেটেইয়া (G1466, মিচাচাৰিতা) হৈছে ভিতৰৰ শক্তি — নিজৰ আত্মাকে শাসন কৰা। যত আত্মা নিবাস কৰে, তাতেই এই ফল বৃদ্ধি পায়, আৰু এনে বস্তুৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান নাই।)

I. যেতিয়া আত্মসংঘম নাথাকে — আহাব

A. 1 ৰাজাৱলি 21:1-4 তাৰ পাছত এনে ঘটনা ঘটিছিল যে, যিঞ্জিয়েলীয়া নাবোতৰ এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী আছিল; আৰু সেই দ্ৰাক্ষাবাৰী যিঞ্জিয়েলত চমৰিয়াৰ ৰজা আহাবৰ ৰাজ গৃহৰ ওচৰতে আছিল। (2) আহাবে নাবোতক ক’লে, “তোমাৰ দ্ৰাক্ষাবাৰীখন মোক দিয়া, মই তাক শাকৰ বাৰী কৰিম, কাৰণ সেয়ে মোৰ ঘৰৰ ওচৰতে আছে; মই তাৰ সলনি তোমাক তাতকৈ উত্তম আন এখন দ্ৰাক্ষাবাৰী দিম, বা যদি তুমি ইচ্ছা কৰা তেনেহলে তাৰ যি ৰূপ হ’ব, তাৰ মূল্যও তোমাক দিম।” (3) তেতিয়া নাবোতে আহাবক ক’লে, “মই যে মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাক দিম, যিহোৱাই সেই বিষয়ে নিষেধ কৰক।” (4) তেতিয়া আহাবে খঙীয়াল আৰু অসন্তুষ্ট হৈ নিজ ৰাজ-গৃহলৈ ঘূৰি আহিল; কিয়নো যিঞ্জিয়েলীয়া নাবোতে তেওঁক এই কথাষাৰে উত্তৰ দিছিল বোলে, “মই মোৰ পৈতৃক সম্পত্তি আপোনাক নিদিওঁ।” তেওঁ নিজ শয্যাৰ বাগৰ দি, মুখ ঘূৰাই, অনাহাৰে থাকিল।

আত্ম-সংঘমৰ অভাৱ — তেওঁ যি বিচাৰিছিল সেয়া পাব নোৱাৰাটোৱে তেওঁক ভাৰাক্ৰান্ত, অসন্তুষ্ট, আৰু আহাব খাব নোৱাৰা কৰি তুলিলে।

B. 1 ৰাজাৱলি 21:7 তেতিয়া তেওঁৰ পত্নী ঈজেবেলে তেওঁক ক’লে, “তুমিয়েই জানো এতিয়াও ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত ৰাজত্ব নকৰা? উঠা আৰু ভোজন কৰা; তোমাৰ মন আনন্দিত হওঁক। যিঞ্জিয়েলীয়া নাবোতৰ দ্ৰাক্ষাবাৰী মই তোমাৰ কৰিম।”

ঈশ্বৰৰ বিধান অগ্ৰাহ্য কৰিবলৈ যেজেবেলৰ প্ৰস্তাৱেই আছিল সেই বস্তু যাৰ বাবে আহাবৰ পচা লালসাই অপেক্ষা কৰি আছিল।

C. 1 ৰাজাৱলি 21:20 তেতিয়া আহাবে এলিয়াক কলে, “হে মোৰ শত্ৰু, তুমি মোক বিচাৰি পালা নে?” তেতিয়া তেওঁ ক’লে, “হয়, মই তোমাক বিচাৰি পালোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি পাপ, তুমি তাকে কৰিবলৈ নিজকে বেচি দিলা। [**H4376 makar** ■]

আহাবে যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিবলৈ নিজকে বেছি দিছিল।

D. 1 ৰাজাৱলি 21:25 কিন্তু যি জনক নিজ পত্নী ঈজেবেলে উত্তেজিত কৰাই যিহোৱাৰ দৃষ্টিত কু-আচৰণ কৰিবলৈ নিজকে বেচিলে, সেই আহাবৰ দৰে কোনো এজন লোক নাছিল। [**H4376 makar** ■]

আহাবৰ নিচিনা কোনো নাছিল, যিয়ে দুৰ্দ্ধৰ্ম কৰিবৰ কাৰণে নিজকে বিক্ৰী কৰিছিল, তাক তাৰ নিজ ভাৰ্থাইয়ে উত্তেজিত কৰিছিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এজন ৰজা, আৰু তেওঁ নিজকে শাসন কৰিব নোৱাৰিছিল। এখন সম্পূৰ্ণ ৰাজ্য তেওঁৰ আছিল, তথাপি এখন পাচলি বাৰীয়ে তেওঁক হতাশাগ্ৰস্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ খোৱাৰ ৰুচি কাঢ়ি লৈ গ’ল। শব্দটো হৈছে মাকাৰ (H4376, বিক্ৰী কৰা): তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ নিজকে বিক্ৰী কৰি দিলে। এইয়াই হৈছে ইন্দ্ৰিয়-সংঘমৰ অভাৱ — মানুহজনে ইচ্ছাক নিজৰ অধিকাৰত নাৰাখে; ইচ্ছাই মানুহজনক অধিকাৰত ৰাখে।)

II. নিজকে বিক্ৰী কৰাৰ আৰ্হি — ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আজ্ঞাধীনতাৰ ওপৰত মূল্য দিয়া কোনো বস্তু

A. 1 চমুৱেল 15:24 তাৰ পাছত চৌলে চমুৱেলক ক’লে, “মই পাপ কৰিলোঁ; কিয়নো যিহোৱাৰ আজ্ঞা আৰু আপোনাৰ বাক্য লঙ্ঘন কৰিলোঁ; কাৰণ মই লোকসকলক ভয় কৰি তেওঁলোকৰ কথা শুনিবলৈ।

চৌলে ঈশ্বৰৰ বাণীৰ প্ৰতি আজ্ঞাপালনতকৈ লোকসকলৰ ভয় আৰু প্ৰশংসাক অধিক মূল্য দিছিল।

B. 2 পিতৰ 2:15 এই ভণ্ড শিক্ষক সকলে পোন পথ ত্যাগ কৰি অপথে গৈছে। তেওঁলোকে বিয়োৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মক অনুসৰণ কৰে; বিলিয়মে মন্দ কাৰ্যক প্ৰেম কৰিলে আৰু তাৰে বেচ পাবলৈ উচিত দেখিছিল।

বাল্যমে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আজ্ঞাধীনতাকৈ অধৰ্মৰ বেচিকৰ মূল্য অধিক বুলি গণিছিল।

C. আদিপুস্তক 3:6 নাৰীগৰাকীয়ে যেতিয়া বুজিলে যে সেই গছৰ ফল খাবলৈ ভাল হ'ব; ই দেখাত লোভনীয় আৰু জ্ঞান লাভ কৰা কথাটোও মনোমোহা; তেতিয়া নাৰীগৰাকীয়ে তাৰ পৰা কেইটামান ফল চিঙি খালে আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েককো দিলে; তাতে তেওঁৰো খালে।

হবাই ফলটোৰ দৃশ্যৰ ৰূপ আৰু জ্ঞানৰ প্ৰতি ইচ্ছাক ঈশ্বৰৰ বচনৰ প্ৰতি বশ্যতাকৈ অধিক মূল্যৱান বুলি গণ্য কৰিছিল।

D. 2 চমুৱেল 11:2-4 পাছত এদিন সন্ধিয়া সময়ত, দায়ূদে শয্যাৰ পৰা উঠি তেওঁৰ ৰাজগৃহৰ চালৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰি আছিল। তাতে তাৰ পৰা চাই এগৰাকী মহিলাক গা ধুই থকা দেখিলে; মহিলা গৰাকী দেখিবলৈ অতি শুৱনি আছিল। (3) তেতিয়া কোনে এই মহিলা গৰাকীৰ বিষয়ে জানিব, তাৰ বুজ-বিচাৰ ল'বলৈ দায়ূদে মানুহ পঠিয়ালে। কোনো এজনে ক'লে, “তেওঁ ইলীয়ামৰ জীয়েক বংচেবা আৰু হিত্তীয়া উৰিয়াৰ পত্নী জানো নহয়?” (4) তেতিয়া দায়ূদে দূত পঠিয়াই তেওঁক অনোৱালে আৰু যেতিয়া তেওঁ দায়ূদৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া দায়ূদে তেওঁৰ লগত শয়ন কৰিলে, কিয়নো সেই মহিলাই নিজ অশৌচৰ পৰা শুচি হৈছিল। তাৰ পাছত তাই নিজৰ ঘৰলৈ উভটি গ'ল।

দাউদে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰাতকৈ তাইৰ সঙ্গৰ আনন্দক অধিক মূল্য দিছিল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — চাৰিজন ব্যক্তিৰ জীৱনত থকা এটা আৰ্হি লক্ষ্য কৰক: শৌলে ভয় কৰিছিল, বাল্যমে প্ৰেম কৰিছিল, হবাই দেখিছিল, দাউদে লৈছিল। তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনকেও বলপূৰ্বক কৰোঁৱা হৈছিল, এনে নাই। প্ৰতিজনেই ঈশ্বৰৰ কণ্ঠস্বৰতকৈ অধিক মূল্য এটা বস্তুক দিছিল, আৰু সেইটো পাবৰ বাবে নিজকে সমৰ্পণ কৰিছিল। বস্তুটো বেলেগ বেলেগ, কিন্তু চুক্তিটো একেই।)

III. খ্ৰীষ্ট — আত্ম-সংযমৰ নিখুঁত উদাহৰণ

A. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:8 যীচু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা সত্ত্বেও দুখভোগ কৰিছিল আৰু তাৰ মাজেদিয়েই বাধ্যতা হ'বলৈ শিক্ষা পালে;

যদিও তেওঁ পুত্ৰ আছিল, তথাপি তেওঁ দুখভোগ কৰাৰ দ্বাৰাই আজ্ঞাধীনতা শিকিলে।

B. ফিলিপীয়া পত্ৰ 2:8 তেওঁ নিজকে সৰু কৰি মৃত্যুলৈকে, এনে কি ত্ৰুটীয় মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল। [G5013 tapeinoo ■]

এনে কি ত্ৰুটীয় মৃত্যুলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল।

C. 1 পিতৰ 2:22-23 তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলে; তেওঁৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল; [G3058 loidoreo ■] (23) তেওঁ নিন্দিত হলেও কাকো নিন্দা নকৰিলে; দুখ পোৱা কালত, ডাবি-ধমকি নিদিলে, কিন্তু ন্যায্যৰূপে বিচাৰ কৰোঁতা জনৰ ওপৰত ভাৰ দিলে।

নিন্দিত হৈয়ো তেওঁ পুনৰ নিন্দা নকৰিলে, কিন্তু ন্যায়েৰে বিচাৰ কৰোঁতাৰ ওচৰত নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাধাৰা — আহাবৰ ৰাজ্য আছিল কিন্তু নিজৰ ওপৰত কোনো শাসন নাছিল; পুত্ৰৰ আছিল সকলো শক্তি আৰু সম্পূৰ্ণ শাসন। তেওঁ নিজকে নম্ৰ কৰিলে — tapeinoo (G5013, নীহ কৰা)। তেওঁক অপমান কৰা হৈছিল — loidoreo (G3058, নিন্দা কৰা) — আৰু তেওঁ প্ৰতিবাদ কৰা নাছিল। আত্মসংযম দুৰ্বলতা নহয়; ই শক্তি যিয়ে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ আগত মাথো নত হয়, মৃত্যুলৈকে।)

IV. মিতাচাৰীতাই কি উৎপন্ন কৰে — ফল আৰু মুকুট

A. 2 পিতৰ 1:5-6 ঈশ্বৰে যি সকলো কৰিলে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে সদগুণ লাভ কৰিবলৈ নিজে সম্পূৰ্ণৰূপে যত্ন কৰক। সদগুণৰ লগতে আপোনাৰ জ্ঞানো বৃদ্ধি কৰক। [G1466 egkrateia ■] (6) জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰভক্তি

জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়দমন যোগ কৰা হয়, আৰু ইন্দ্ৰিয়দমনৰ পৰা ধৈৰ্য্য, আৰু ধৈৰ্য্যৰ পৰা ভক্তি আহে।

B. 1 কৰিন্থীয় 9:24-25 আপোনালোকে নাজানা নে, দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে বাঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰক, যাতে পুৰস্কাৰ পাব পাৰে। [G1467 egkrateuomai ■] (25) আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলোভাৱে ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনাশী কিৰীটি পাবলৈ এইদৰে কৰে, কিন্তু আমি হ'লে, অবিনাশী কিৰীটি পাবলৈহে তাক কৰোঁ।

প্ৰতিযোগিতা কৰা প্ৰত্যেক লোকেই সকলো বিষয়ত ইন্দ্ৰিয়দমন কৰে, এক অক্ষয় মুকুটৰ কাৰণে।

C. তীতৰ প্ৰতি পত্ৰ 2:11-12 কিয়নো সকলো মানুহলৈ পৰিত্ৰাণ অনা ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশিত হ'ল; [G4996 sophronos ■] (12) আৰু আমি ভক্তি লগুৱান আৰু সাংসাৰিক অভিলাষ অস্বীকাৰ কৰি, গম্ভীৰ, ধাৰ্মিক আৰু সৎ ভাবেৰে এই বৰ্তমান সংসাৰত যেন জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে এই অনুগ্ৰহে আমাক এনে শিক্ষা দিছে।

অনুগ্ৰহেই আমাক জাগতিক অভিলাষবোৰ অস্বীকাৰ কৰি এই বৰ্তমান জগততে সংযমেৰে জীৱন-যাপন কৰিবলৈ শিকায়।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা-ভাৱনা — ক্ৰমটো লক্ষ্য কৰক: জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়দমন যোগ কৰা হৈছে, আৰু ইন্দ্ৰিয়দমনৰ ওপৰত ধৈৰ্য্য গঢ়ি তোলা হৈছে। আৰু অনুগ্ৰহে শিকায়: পৰিত্ৰাণ অনা সেই একেটা অনুগ্ৰহেই আমাক পাৰ্থিৱ অভিলাষবোৰক নাই বুলি কবলৈ আৰু সংযমেৰে জীয়াই থাকিবলৈ শিকায় — sophronos (G4996, সংযমেৰে), সুস্থ মনেৰে। যিসকলে ক্ষয়গীয়া মুকুটৰ বাবে দৌৰ মাৰে, তেওঁলোক সকলো বিষয়তে ইন্দ্ৰিয়দমনী হয় — egkrateuomai (G1467, ইন্দ্ৰিয়দমনী হোৱা) — তেনেহলে অক্ষয় মুকুটৰ বাবে আমি কিমান বেছি ইন্দ্ৰিয়দমনী হোৱা উচিত।)

দুজনৰ মুখ — "বেচা" শব্দটো: মাকাৰ (H4376, বেচা) আৰু আপোডিডোমি (G591, বেচা)

A. 1 ৰাজাৱলি 21:20 তেতিয়া আহাবে এলিয়াক কলে, “হে মোৰ শত্ৰু, তুমি মোক বিচাৰি পালা নে?” তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “হয়, মই তোমাক বিচাৰি পালোঁ, কিয়নো যিহোৱাৰ দৃষ্টিত যি পাপ, তুমি তাকে কৰিবলৈ নিজকে বেচি দিলা। [H4376 makar ■]

এজন ৰজাই শাক-পাচলিৰ বাৰীৰ বাবে নিজকে বিক্ৰী কৰিলে।

B. ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 12:16-17 বা এসাঁজ আহাৰৰ কাৰণে নিজ জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বেচা যি এটো, তেওঁৰ নিচিনা কোনো ধৰ্মনিন্দক, বা কোনো ব্যভিচাৰী হয়, তালৈ সাৱধানে দৃষ্টি ৰাখিবা। [**G591 apodidomi ■**] (17) কিয়নো আপোনালোকে জানে যে, এচোৱে পাছত সেই আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে আৰু চকুলোৰে সযত্নে বিচাৰিলতো, অগ্ৰাহ্য হ'ল, কাৰণ তেওঁ মন-পালটন কৰিবলৈ ঠাই নাপালে।

এজন প্ৰথমে জন্ম হোৱা পুত্ৰই এডোখৰ মাংসৰ বাবে নিজৰ পিতৃৰ অধিকাৰ বিক্ৰী কৰিলে, আৰু ৰজাসকলৰ পুস্তকত নথকা কথা এবাক্যত হিৰু পুস্তকখনে যোগ কৰিলে — সেই চকুলো যিয়ে সেই সলনিটো পুনৰ কিনি পাব নোৱাৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — এই অধ্যয়নত থকা সকলো মানুহৰ মাজত, "বিক্ৰী হ'ল" বুলি কথাষাৰ কেৱল দুজনৰ বিষয়েহে লিখা হৈছে: আহাব আৰু এটো। এজন ৰজাই ধাৰ্মিকতাক এখন শাক-পাচলিৰ বাৰীৰ সলনি বিনিময় কৰিছিল; এজন প্ৰথমজাত সন্তানে নিজৰ উত্তৰাধিকাৰক এবাৰৰ আহাৰৰ সলনি বিনিময় কৰিছিল। ৰজাসকলৰ পুস্তকখনে আহাবক বিচাৰেৰে শেষ কৰে, কিন্তু কেৱল ইব্ৰী পুস্তকখনেহে এচোক আৰু আগলৈ অনুসৰণ কৰে — যিদিনা তেওঁ চকুলোৰে আশীৰ্বাদটো পুনৰ পাবলৈ চেষ্টা কৰিছিল, আৰু মন-পালটনৰ কোনো ঠাই বিচাৰি নাপালে। নিজকে বিক্ৰী নকৰিব; কিছুমান বিনিময় পুনৰ কিনি পোৱা নাযায়।)

C. উপদেশক 4:12 যিজন অকলশৰীয়া তেওঁ সহজে পৰাজয় হ'ব পাৰে, কিন্তু দুজনে আক্ৰমণক প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে। তিনিডাল ৰছী একেলগে মেৰাই ল'লে বেগাই নিছিগে।

কিন্তু দুজনে আক্ৰমণক প্ৰতিৰোধ কৰিব পাৰে + তিনিডাল ৰছী একেলগে মেৰাই ল'লে বেগাই নিছিগে।

ছাঁ আৰু পূৰ্ণতা — ত্ৰিবিধ কামনা, আৰু এজনৰ আজ্ঞাধীনতা

Shadow আদিপুস্তক 3:6 নাৰীগৰাকীয়ে যেতিয়া বুজিলে যে সেই গছৰ ফল খাবলৈ ভাল হ'ব; ই দেখাত লোভনীয় আৰু জ্ঞান লাভ কৰা কথাটোও মনোমোহা; তেতিয়া নাৰীগৰাকীয়ে তাৰ পৰা কেইটামান ফল চিঙি খালে আৰু লগত থকা তেওঁৰ গিৰিয়েককো দিলে; তাতে তেওঁৰো খালে।

আত্ম-সংযমৰ প্ৰথম বিফলতা: আহাৰ, চোকা দৃষ্টি, আৰু জ্ঞানৰ প্ৰতি অভিলাষ।

1 যোহন 2:16 কিয়নো জগতত যিবোৰ আছে, অৰ্থাৎ মাংসৰ অভিলাষ, চকুৰ অভিলাষ, আৰু জীৱন কালৰ অহংকাৰ, এইবোৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা উৎপন্ন নহয়, জগতৰ পৰাহে হয়।

একেই তিনিটাকে পুনৰ উল্লেখ কৰা হৈছে।

Fulfillment মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 4:3-4 তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই শিলবোৰ পিঠা হবলৈ আজ্ঞা দিয়ক।” (4) তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাৰে জীয়াই নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো বাক্যৰেহে জীয়াই থাকে।”

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 4:8-10 তাৰ পাছত আকৌ চয়তানে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ লৈ গ'ল আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্যৰ সৈতে সেইবোৰৰ ঐশ্বৰ্য দেখুৱালে। (9) চয়তানে তেওঁক ক'লে, “আপুনি যদি মূৰ দোৱাই মোৰ উপাসনা কৰে, তেনেহলে এই সকলোকে মই আপোনাক দিম।” (10) তেতিয়া যীচুৱে তাক ক'লে, “গুচি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এই বুলিও লিখা আছে, তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।”

ভোজন-লালসাত আৰু চকুৰ অভিলাষত প্ৰলোভিত হৈ, তেওঁ বাক্যৰে উত্তৰ দিলে আৰু কেৱল ঈশ্বৰকহে আৰাধনা কৰিলে।

ৰোমীয়া সকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 5:19 কিয়নো এজন মানুহৰ আজ্ঞা-লঙ্ঘনৰ যোগেদি যেনেকৈ অনেকক পাপী বুলি গণিত কৰা হ'ল, তেনেকৈ এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ যোগেদি অনেকক ধাৰ্মিক কৰা হ'ব।

এজন মানুহৰ অবাধ্যতাৰ দ্বাৰাই বহুতক পাপী কৰা হ'ল; এজনৰ আজ্ঞাধীনতাৰ দ্বাৰাই বহুতক ধাৰ্মিক কৰা হয়।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তাবোৰ — একেই তিনিটা দুৱাৰ: মাংস, চকু, আৰু জীৱনৰ অহংকাৰ। গছজোপাত সেই তিৰোতাগৰাকীয়ে দেখিলে, বাসনা কৰিলে, ল'লে, আৰু খালে। মৰুপ্ৰান্তত পুত্ৰক একেই দুৱাৰবোৰত পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, আৰু তেওঁ প্ৰতিটোৰে উত্তৰ দিলে, লিখা আছে। প্ৰথম মানুহজন যত পতিত হ'ল, তাত এজনৰ আজ্ঞাধীনতাই বহুতক ধাৰ্মিক কৰিলে।)

সমাপ্তি

1 কৰিন্থীয়া 10:13 যি যি প্ৰলোভন মানুহবোৰৰ মাজলৈ আহে, সেইবোৰৰ বাহিৰে আন পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ ঘটা নাই; কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিৰ অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটাবলৈ নিদিব; কিন্তু আপোনালোকে যেন সহিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ সৈতে সাৰিবলৈ তেওঁ উপায়ো কৰি দিব।

ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, আৰু তেওঁ পৰীক্ষাৰে সৈতে ৰক্ষা পাবলৈ পথও কৰি দিব।

2 পিতৰ 1:6 জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰভক্তি [**G1466 egkrateia ■**]

TEMPERANCE লৈ PATIENCE + PATIENCE লৈ GODLINESS.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা — সমগ্ৰ অধ্যয়নটো এটা শাৰীত ইয়াত আছে: ইন্দ্ৰিয়দমন, egkrateia (G1466, ইন্দ্ৰিয়দমন), আত্মাৰ ফল — নিজকে তেওঁৰ শক্তিৰ দ্বাৰা শাসিত হোৱাটো। আহাবে নিজকে বিক্ৰী কৰিলে, makar (H4376, বিক্ৰী কৰা); এচোৱে নিজৰ জ্যেষ্ঠাধিকাৰ বিক্ৰী কৰিলে; চৌল, বিলিয়ম, হবা, আৰু দাযুদে প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ বাণীতকৈ কোনো বস্তুক অধিক মূল্য দিলে। কিন্তু পুত্ৰই মৃত্যুলৈকে নিজকে শাসন কৰিলে, আৰু এজনৰ আজ্ঞাপালনৰ দ্বাৰাই বহুতক ধাৰ্মিক কৰা হ'ল। আৰু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী: তোমাক সহন কৰিব পৰাতকৈ অধিক পৰীক্ষাত পেলোৱা নহ'ব, আৰু পৰীক্ষাৰ লগে লগে তেওঁ ৰক্ষা পোৱাৰ পথও কৰি দিয়ে। তোমাৰ জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়দমন যোগ কৰা, আৰু অক্ষয় কিৰীটিৰ কাৰণে দৌৰা।)

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. গালাতীয়া ৫:২২-২৩ — কিন্তু আত্মাৰ ফল হ'ল প্ৰেম, আনন্দ, শান্তি, দীৰ্ঘসহিষ্ণুতা, মধুৰতা, মঙ্গলভাব, বিশ্বাসীতা, নম্ৰতা, আৰু:
- a) প্ৰজ্ঞা
 - b) মিতাচাৰ
 - c) জ্ঞান
২. ১ ৰজাৰলি ২১:২০ — তুমি নিজকে বিক্ৰী কৰিলা:
- a) যিহোৱাৰ দৃষ্টিত মন্দ কাৰ্য কৰা
 - b) মানুহৰ দৃষ্টিত দুষ্কৰ্ম কৰা
 - c) তোমাৰ পিতৃসকলৰ পথত খোজ কাঢ়া
৩. ১ চামুৱেল ১৫:২৪ — চৌলে ক'লে, মই যিহোৱাৰ আত্মা উল্গ্ৰহণ কৰিলোঁ, কাৰণ:
- a) মই যিহোৱাক ভয় কৰিছিলোঁ, আৰু তেওঁৰ বাক্য মানিছিলোঁ
 - b) লোকসকলে লুটদ্রব্যৰ পৰা লৈছিল
 - c) মই লোকসকলক ভয় কৰিলোঁ, আৰু তাৎসকলৰ মাত মানিলোঁ
৪. ২ পিতৰ ২:১৫ — বচোৰৰ পুত্ৰ বিলিয়মে ভাল পাইছিল:
- a) দিব্যদৃষ্টিৰ পুৰস্কাৰ
 - b) সঠিক উপায়
 - c) অধাৰ্মিকতাৰ বেচ
৫. ১ পিতৰ ২:২৩ — যেতিয়া তেওঁক নিন্দা কৰা হৈছিল, তেওঁ:
- a) পুনৰ গালি নিদিলে
 - b) পুনৰ উত্তৰ দিলে
 - c) সিহঁতক অনুমতি নিদিলে
৬. ইব্ৰী ১২:১৬ — এচোৱে এবাটি খোৱা বস্তুৰ কাৰণে বিক্ৰী কৰিলে নিজৰ:
- a) তেওঁৰ আশীৰ্বাদ
 - b) তাৰ পিতৃৰ অধিকাৰ
 - c) তাৰ উত্তৰাধিকাৰ
৭. ১ কৰিন্থীয়া ১০:১৩ — ঈশ্বৰ বিশ্বাসী, তেওঁ পৰীক্ষাৰ সৈতে সৈতে কৰি দিব:
- a) পলাই যাবলৈ এটা পথ
 - b) মন-পালটনৰ এখন স্থান
 - c) পাপৰ অন্ত

উত্তৰ চাবি: 1-b, 2-a, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

এই অধ্যয়নটো কেনেকৈ শাখা-প্ৰশাখাযুক্ত হৈছে

বিক্ৰী হোৱাসকলক কেনেকৈ পুনৰ কিনি লোৱা হয়: আহাব আৰু এচোৱে নিজকে বিক্ৰী কৰিলে, কিন্তু আপুনি মূল্য দি কিনা হৈছে (১ কৰিন্থীয়া ৬:২০) — পাপৰ অধীনত বিক্ৰী হৈছিল (ৰোমীয়া ৭:১৪), তথাপিও অভিশাপৰ পৰা মুক্ত কৰা হৈছে (গালাতীয়া ৩:১৩)।

নগৰ কেনেকৈ ৰক্ষা কৰা হয়: যি জনৰ নিজৰ আত্মাৰ ওপৰত শাসন নাই, তেওঁ প্ৰাচীৰ ভগা আৰু চাৰিওফালে বেৰা নথকা নগৰৰ নিচিনা (হিতোপদেশ ২৫:২৮); আৰু যি জনে নিজৰ আত্মাক শাসন কৰে, তেওঁ নগৰ অধিকাৰ কৰা লোকতকৈ শ্ৰেষ্ঠ (হিতোপদেশ ১৬:৩২)।

কিটো কেনেকৈ দৌৰা হয়: সকলো বিষয়তে মিতাচাৰী হোৱাই আমাৰ আগত থোৱা প্ৰতিযোগিতা ধৈৰ্যৰে সৈতে দৌৰাবলৈ আগুৱাই লৈ যায়, যীচুৰ ফালে চাই (ইব্ৰী ১২:১-২)।

খটখটীটো কেনেদৰে উঠে: জ্ঞানৰ প্ৰতি ইন্দ্ৰিয়দমন, ইন্দ্ৰিয়দমনৰ প্ৰতি সহিষ্ণুতা, সহিষ্ণুতাৰ প্ৰতি ভক্তি (২ পিতৰ ১:৫-৭) — যাতে তোমালোক নিষ্ফল বা ফলহীন নহ'ব (২ পিতৰ ১:৮)।

→ প্ৰলোভিত হোৱাসকলক কেনেদৰে সহায় কৰা হয়: কিয়নো তেওঁ নিজেই প্ৰলোভিত হৈ দুখভোগ কৰিছিল, সেই কাৰণে তেওঁ প্ৰলোভিত হোৱাসকলক সহায় কৰিবলৈ সক্ষম (ইব্ৰী ২:১৮) — আমাৰ নিচিনাকৈ সকলো বিষয়তে প্ৰলোভিত হ'ল, তথাপি নিষ্পাপ (ইব্ৰী ৪:১৫)।

কেনেকৈ অনুগ্ৰহে শিক্ষা দিয়ে: সংঘৰ্ষে জীয়া জীৱনে সেই ধন্য আশা আৰু গৌৰৱময় আবিৰ্ভাৱ বিচাৰি থকালৈ লৈ যায় (তীত ২:১৩) — এক বিশেষ প্ৰজা, সৎকৰ্মৰ প্ৰতি উৎসাহী (তীত ২:১৪)।

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).